

Posudek k diplomové - magisterské - práci

Veroniky Ageiwy

(oponentský posudek)

Čeština jako tlumočnický jazyk „C“

Diplomantka se ve své práci věnuje tlumočnickému tématu, které je zatím málo prozkoumané, a to výskytu češtiny jako tlumočnického jazyka „C“ v institucích Evropské unie.

Jedná se o práci empirickou. Veronika Ageiwa ji člení do dvou velkých částí – části teoretické a části empirické. V teoretické práci vysvětluje základní aspekty související s tlumočením pro evropské instituce a popisuje oblasti, ve kterých se mohou při tlumočení vyskytnout problémy.

Empirická část obsahuje dotazníkové šetření dané problematiky. Přitom analyzuje hlavně problémové oblasti popsané v teoretické části práce.

V příloze diplomové práce najdeme dotazník jako takový a také rozhovory s některými respondenty, které strohé dotazníkové údaje velmi živým a zajímavým způsobem doplňují.

Diplomová práce byla vypracována velmi svědomitě a s velkou pílí a vykazuje jenom minimum překlepů a stylistických nepřesností. Bibliografická část je obsáhlá a poskytuje snadnou orientaci.

Resumé na konci práce je srozumitelné, vykazuje však v případě němčiny větší množství stylistických nepřesností.

Dovoluji si uvést několik menších aspektů, kterým by se diplomantka mohla věnovat v průběhu obhajoby své diplomové práce:

Kapitola 2.2.2 – Český řečník: připadá mi, že nadpis této podkapitoly je poněkud iritující. V této kapitole se diplomantka věnuje řečníkovi jako takovému, snad by bylo lepší uvést *na konci* podkapitoly (a ne hned v jejím úvodu), že pro účely diplomové práce bude v empirické části řeč o „českém řečníkovi“, který vykazuje několik specifik.

V této souvislosti bych ráda položila otázku k diskusi, jestli je vůbec možné řečníka takto „generalizovat“, tj. jestli je skutečně možné zevšeobecnit, zda „český řečník“ hovoří logicky, dělá pauzy atd. anebo zda třeba nezáleží na konkrétní osobě řečníka – tj. na oboru, který vystudoval, na jeho zkušenostech mluvit před větším plénem, na jeho schopnosti zformulovat myšlenky atd. Myslím si totiž, že některé problémy při tlumočení, popsané zde jako problémy v souvislosti s češtinou jakožto tlumočnickým

jazykem „C“, jsou spíše obecné, vznikají či naopak nevznikají v závislosti na tom, jestli tlumočnickovi je daný obor bližší nebo vzdálenější, jestli *daný řečník v daném momentě* hovoří plynule, logicky atd. Tudíž se domnívám, že strategie při řešení problémů se asi podobají strategiím při tlumočení z jiných jazyků „C“.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit jako velmi dobrou až výbornou.

Mgr. Silke Klein

V Praze, dne 2. září 2010